

SKLEP SPLOŠNEGA SODIŠČA (peti senat)

z dne 1. aprila 2011*

V zadevi T-468/10,

Joseph Doherty, stanujoč v Burtonportu (Irska), ki ga zastopajo A. Collins, SC,
N. Travers, barrister, in D. Barry, solicitor,

tožeča stranka,

proti

Evropski komisiji,

tožena stranka,

zaradi predloga za razglasitev ničnosti Sklepa Komisije C(2010) 4763 z dne 13. julija 2010 o zavrnitvi zahteve za povečanje zmogljivosti iz varnostnih razlogov za novo ribiško plovilo *MFV Aine*,

* Jezik postopka: angleščina.

SPLOŠNO SODIŠČE (peti senat),

v sestavi S. Papasavvas, predsednik, V. Vadalpalas in K. O'Higgins (poročevalec),
sodnika,

sodni tajnik: E. Coulon,

sprejema naslednji

Sklep

Dejansko stanje in postopek

- ¹ J. Doherty, tožeča stranka, je 16. julija 2010 prejel Sklep Komisije C(2010) 4763 z dne 13. julija 2010, ki je bil naslovljen na Irsko in s katerim je bila zavrnjena zahteva za povečanje zmogljivosti iz varnostnih razlogov za novo plovilo *MFV Aine* (v nadaljevanju: izpodbijani sklep). Ta sklep nadomešča tistega iz člena 2 in Priloge II k Odločbi Komisije 2003/245/ES z dne 4. aprila 2003 o zahtevah, ki jih je prejela Komisija za povečanje ciljev VUP IV zaradi izboljšav glede varnosti, pomorske navigacije, higiene, kakovosti proizvodov in delovnih pogojev za plovila, katerih skupna dolžina znaša več kot 12 metrov (UL L 90, str. 48).

- 2 Tožeča stranka je 28. septembra 2010 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča po elektronski pošti vložila to tožbo. Sodno tajništvo Splošnega sodišča je izvirnik tožbe prejelo 6. oktobra 2010.
- 3 Tožeča stranka je bila z dopisom sodnega tajnika z dne 5. novembra 2010 obveščena, da ta tožba ni bila vložena v roku iz člena 263 PDEU, zato je bila pozvana, naj pojasni razloge za zamudo.
- 4 Tožeča stranka je z dopisom z dne 22. novembra 2010 odgovorila, da je bila njena tožba vložena pred iztekom roka za vložitev tožbe, saj jo je poslala po elektronski pošti 27. septembra 2010 tik pred polnočjo po irskem času. Če bi Splošno sodišče menilo, da je treba upoštevati uro, ko je tožbo prejelo sodno tajništvo v Luxembourg, tožeča stranka trdi, da so zanjo nastale izjemne okoliščine, ki jih je mogoče obravnavati kot nepredvidene okoliščine ali višjo silo in s katerimi je po njenem mnenju mogoče utemeljiti prepozno vložitev tožbe.
- 5 Splošno sodišče je z dopisom z dne 15. decembra 2010 tožeči stranki postavilo pisni vprašanja, s katerimi jo je pozvalo, naj dodatno pojasni težave s telefaksom sodnega tajništva Splošnega sodišča.
- 6 Tožeča stranka je na navedeni vprašanji odgovorila 10. januarja 2011.

Predlogi tožeče stranke

- 7 Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga:
- naj izpodbijani sklep razglasi za ničen;
 - naj Evropski komisiji naloži plačilo stroškov.

Pravo

- 8 Splošno sodišče lahko na podlagi člena 111 Poslovnika, če je tožba očitno nedopustna, odloči z obrazloženim sklepom, ne da bi nadaljevalo postopek.
- 9 V obravnavanem primeru Splošno sodišče meni, da je dovolj seznanjeno z listinami v spisu, zato bo na podlagi tega člena odločilo, ne da bi nadaljevalo postopek.
- 10 Na podlagi člena 263, šesti odstavek, PDEU je treba ničnostno tožbo vložiti v dveh mesecih od objave izpodbijanega akta ali njegovega uradnega obvestila tožniku, če tega ni bilo, pa od dneva, ko je ta zanj izvedel.

- 11 Poleg tega se rok za vložitev tožbe na podlagi člena 102(2) Poslovnika zaradi oddaljenosti podaljša za enkratno obdobje desetih dni.
- 12 Iz ustaljene sodne prakse izhaja, da je rok za vložitev tožbe določba javnega reda, katere namen je zagotovitev jasnosti in varnosti pravnih položajev in to, da bi se izognili vsakršni diskriminaciji ali samovoljnemu ravnanju pri vodenju sodnih postopkov, zato mora sodišče Unije po uradni dolžnosti preveriti, ali je bil upoštevan (sodba Sodišča z dne 23. januarja 1997 v zadevi Coen, C-246/95, Recueil, str. I-403, točka 21, in sodba Splošnega sodišča z dne 18. septembra 1997 v združenih zadevah Mutual Aid Administration Services proti Komisiji, T-121/96 in T-151/96, Recueil, str. II-1355, točki 38 in 39).
- 13 V obravnavanem primeru je začel rok za vložitev tožbe na podlagi člena 101(1), (a) in (b), in (2) Poslovnika teči 17. julija 2010, to je dan po uradnem obvestilu o izpodbijanjem sklepu, in se je skupaj s podaljšanjem zaradi oddaljenosti iztekel 27. septembra 2010 opolnoči, saj je bil 26. september 2010 nedelja, česar tožeča stranka ne izpodbija.
- 14 Ker je bila obravnavana tožba sodnemu tajništvu poslana po elektronski pošti 28. septembra ob 00.59 (po luksemburškem času), izvirnik pa je bil predložen 6. oktobra 2010, je bila vložena po izteku roka za vložitev tožbe, torej prepozno.
- 15 Tožeča stranka je v dopisu z dne 22. novembra 2010 kljub temu trdila, da je tožbo v sodno tajništvo poslala pred iztekom roka za vložitev tožbe, saj je bila poslana po elektronski pošti ob 23.59 po irskem času.

- 16 Vendar je treba opozoriti, da se kot čas vložitve tožbe upošteva čas, ko je bila ta registrirana v sodnem tajništvu Splošnega sodišča. Ker namreč člen 43(3) Poslovnika v zvezi s procesnimi roki določa, da se upošteva le dan vložitve v sodnem tajništvu, je treba za izračun rokov upoštevati le čas vložitve v sodnem tajništvu. Ker ima Sodišče Evropske unije na podlagi edinega člena Protokola št. 6 Pogodba DEU o določitvi sedežev institucij ter nekaterih organov, uradov, agencij in služb Evropske unije sedež v Luxembourg, je treba upoštevati luksemburški čas.
- 17 Tožeča stranka se sklicuje na obstoj višje sile v smislu člena 45 Statuta Sodišča Evropske unije. Glede tega navaja, da je imela po 21.35 (po uri na svojem telefaksu) težave s telefaksom sodnega tajništva, zato ji kljub več poskusom ni uspelo poslati zadevne tožbe po telefaksu, čeprav je prej v sodno tajništvo uspešno poslala že sedem tožb. V zvezi s tem je priložila dve poročili o dostavi svojega telefaksa, iz katerih je razvidno, da od telefaksa Splošnega sodišča ni prejela odgovorov na telefaksa, poslana ob 21.53 in 21.57 (po uri na svojem telefaksu), ko je poskušala poslati tožbo v zadevi Gill proti Komisiji (T-471/10). Dalje je še pojasnila, da je preostale tožbe poslala po elektronski pošti (od tega so bile štiri poslane pred 22.35), pri čemer je imela težave tudi s sistemom elektronske pošte sodnega tajništva Splošnega sodišča.
- 18 Opozoriti je treba, da je Sodišče večkrat razsodilo, da je mogoče odstopiti od uporabe predpisov o procesnih rokih samo v popolnoma izjemnih okoliščinah, nepredvidenih okoliščinah ali v primeru višje sile, v skladu s členom 45, drugi odstavek, Statuta Sodišča, saj stroga uporaba teh pravil ustreza zahtevam po pravni varnosti in nujnosti po izogibanju vsakršni diskriminaciji ali vsakemu samovoljnemu ravnanju pri vodenju

sodnih postopkov (glej sklep Sodišča z dne 8. novembra 2007 v zadevi Belgija proti Komisiji, C-242/07 P, ZOdl., str. I-9757, točka 16 in navedena sodna praksa).

- 19 Sodišče je imelo tudi priložnost pojasniti, da pojma višje sile in nepredvidenih okoliščin vsebujeta objektivni element, ki zadeva neobičajne okoliščine, na katere subjekt nima vpliva, in subjektivni element, ki od subjekta zahteva, da se zavaruje pred posledicami neobičajnega dogodka s tem, da sprejme potrebne ukrepe brez prekomernih žrtev. Subjekt mora zlasti skrbno spremljati potek začetega postopka in predvsem izkazati potrebno skrbnost glede upoštevanja rokov (glej zgoraj navedeni sklep Belgija proti Komisiji, točka 17 in navedena sodna praksa).
- 20 V obravnavanem primeru je treba opozoriti, da je tožeča stranka dokazala, da se telefaks sodnega tajništva začasno ni odzival ob 21.53 in ob 21.57 (po uri na njenem telefaksu), ko je pošiljala drugo tožbo (v zadevi T-471/10). Vendar je ura na njenem telefaksu iz razlogov, ki jih Splošnemu sodišču kljub pisnemu vprašanju, ki se je nanašalo posebej na to, ni pojasnila, za dve uri zaostajala za uro na telefaksu v sodnem tajništvu Splošnega sodišča, kar dokazuje poročilo telefaksa v sodnem tajništvu.
- 21 Časovna razlika med Irsko in Luksemburgom je le eno uro. Dodatne ure ni mogoče pripisati trajanju prenosa telefaksov, saj iz poročil o dostavi telefaksov, s katerimi so bile vložene preostale tožbe (v zadevah Boyle proti Komisiji (T-461/10), Fitzpatrick proti Komisiji (T-464/10), Hugh McBride proti Komisiji (T-459/10), Ocean Trawlers Ltd proti Komisiji (T-463/10), Murphy proti Komisiji (T-467/10), Hannigan proti

Komisiji (T-466/10) in Flaherty proti Komisiji (T-462/10)), izhaja, da je prenos posamezne tožbe povprečno trajal le šest ali sedem minut, kar je potrdila tudi tožeča stranka.

- 22 Iz tega sledi, da sta uri, na kateri se sklicuje tožeča stranka v podporo trditvi, da se telefaks Splošnega sodišča med pošiljanjem tožbe v zadevi T-471/10 ni odzival, dejansko 23.53 in 23.57 po luksemburškem času. Če torej upoštevamo povprečno trajanje pošiljanja navedenih sedmih tožb (glej točko 21 zgoraj), bi bilo mogoče – tudi če bi telefaks sodnega tajništva normalno deloval – do polnoči, ko se je iztekel rok za vložitev tožbe, poslati le še tožbo v zadevi T-471/10.
- 23 Trditev o težavah, ki naj bi jih imela tožeča stranka s sistemom elektronske pošte sodnega tajništva, je treba zavrniti, ker ni podprta z dokazi.
- 24 Dodati je še treba, da nič ne kaže na to, da bi tožeča stranka sodno tajništvo Splošnega sodišča opozorila na težave, ki naj bi jih imela z njegovim telefaksom ali sistemom elektronske pošte.
- 25 Iz tega izhaja, da okoliščin, na katere se sklicuje tožeča stranka, ni mogoče šteti za izjemne okoliščine, ki bi se obravnavale kot višja sila v smislu člena 45, drugi odstavek, Statuta Sodišča.

- 26 Tožeča stranka se sklicuje še na opravičljivo zmoto. V odgovoru na vprašanja Splošnega sodišča z dne 10. januarja 2011 je dodala, da je sodno tajništvo Splošnega sodišča njenemu zastopniku med telefonskim pogovorom 27. septembra 2010 popoldne zagotovilo, da je tožbo v zadevi Boyle proti Komisiji (T-461/10) prejelo po telefaksu in da se bo kot ura prejema vseh preostalih tožb, ki so bile poslane pozneje, upoštevala ura prejema te tožbe.
- 27 Iz ustaljene sodne prakse izhaja, da je mogoče v izjemnih okoliščinah na podlagi opravičljive zmote spregledati prekoračitev roka tožeče stranke (glej sklep Splošnega sodišča z dne 13. januarja 2009 v zadevi SGAE proti Komisiji, T-456/08, neobjavljen v ZOdl., točka 17 in navedena sodna praksa).
- 28 Pojem opravičljive zmote je treba razlagati ozko in se nanaša le na izjemne okoliščine, zlasti ko je zadevna institucija ravnala tako, da bi lahko njeno ravnanje samo po sebi ali odločilno povzročilo nesprejemljivo zmedo pri zadevni stranki, ki je ravnala v dobri veri in izkazala potrebno skrbnost, ki se zahteva od običajno obveščenega subjekta (glej sodbo Splošnega sodišča z dne 15. marca 2007 v zadevi Belgija proti Komisiji, T-5/07, neobjavljena v ZOdl., točka 17 in navedena sodna praksa).
- 29 Vendar v tem primeru ni mogoče priznati obstoja opravičljive zmote. Tudi če bi tožeča stranka od sodnega tajništva po telefonu res prejela informacije o pravilih za vložitev tožb – kar pa ni dokazano –, bi morala v zvezi s temi pravili in upoštevnimi roki ravnati v skladu z določbami Poslovnika, ki jih ni posebej težko razložiti (glej v tem smislu sodbo Splošnega sodišča z dne 28. januarja 2004 v združenih zadevah OPTUC proti Komisiji, T-142/01 in T-283/01, Recueil, str. II-329, točka 44, in sklep Splošnega sodišča z dne 30. novembra 2009 v zadevi Internationale Fruchthandels-Gesellschaft Weichert proti Komisiji, T-2/09, neobjavljen v ZOdl., točka 21). Poleg tega izrekanje

o izračunu roka pri vložitvi tožbe ne spada med naloge in pristojnosti uradnikov sodnega tajništva (zgoraj navedeni sklep SGAE proti Komisiji, točka 21). Treba je še opozoriti, da je tožeča stranka to navedla šele potem, ko si je s sodnim tajništvom izmenjala več dopisov, in sicer v odgovoru z dne 10. januarja 2011 na vprašanja, ki ji jih je postavilo Splošno sodišče glede dodatnih pojasnil v zvezi s težavami, ki naj bi jih imela s telefaksom sodnega tajništva Splošnega sodišča.

- 30 Nič bolj ni mogoče sprejeti utemeljitve, po kateri je lahko zastopnik tožeče stranke to tožbo poslal sodnemu tajništvu Splošnega sodišča šele 27. septembra 2010 popoldne in zvečer, ker naj bi bila njegova stranka in ladijski inženir v zadnjih mesecih težko dosegljiva, saj sta bila zaradi izvajanja poklicne dejavnosti večinoma na morju. Zaradi vprašanj, povezanih z delovanjem in organizacijo služb tožeče stranke, namreč ni mogoče opravičiti prepozne vložitve tožbe (glej v tem smislu sklep Splošnega sodišča z dne 28. aprila 2008 v zadevi Publicare Marketing Communications proti UUNT (Publicare), T-358/07, neobjavljen v ZOdl., točka 17).
- 31 Iz navedenega izhaja, da je treba tožbo zavreči kot očitno nedopustno, ne da bi jo bilo treba vročiti Komisiji.

Stroški

- 32 Ker je bil ta sklep sprejet pred vročitvijo tožbe Komisiji, torej preden je ta lahko priglasila stroške, se odloči, da tožeča stranka v skladu s členom 87(1) Poslovnika nosi svoje stroške.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (peti senat)

sklenilo:

1. Tožba se zavrže.

2. J. Doherty nosi svoje stroške.

V Luxembourg, 1. aprila 2011.

Sodni tajnik

E. Coulon

Predsednik

S. Papasavvas